

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Cb/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119261420
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Dubivská
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:6119261420.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Janou Dubivskou v spore žalobcu: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, so sídlom Špitálska 4, 6, 8, Bratislava, IČO: 00 681 156, právne zastúpený: Martin Pavle s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pribinova 4, Bratislava, IČO: 36 860 450, proti žalovanému: CIMBALÁK s.r.o., so sídlom Duklianska 17A/3579, Bardejov, IČO: 36 473 219, právne zastúpený: Mgr. Peter Hargaš, advokát, so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 42 258 413, o zaplatenie 115 334,81 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 115 334,81 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 115 334,81 Eur od 12.04.2015 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 08.04.2019 domáha, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 115 334,81 Eur s príslušenstvom, paušálnou náhradou spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur a trovami právneho zastúpenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 26.07.2010 Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku číslo Z2711023053301, ktorej predmetom bola úprava podmienok pri poskytovaní nenávratného finančného príspevku (ďalej aj „Zmluva o NFP“), na realizáciu aktivít projektu s názvom všeobecné vzdelávanie v spoločnosti CIMBALÁK s.r.o., so sídlom Duklianska 17A/3579, Bardejov, IČO: 36 475 219. Spôsob realizácie projektu na základe tejto zmluvy mal byť v rozsahu 70% celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu, teda žalovaný bol povinný zabezpečiť si 30% z vlastných zdrojov. Financovanie prebiehalo zálohovými platbami, teda ešte pred použitím nenávratného finančného príspevku na výdavky žalovaného. Následne musel žalovaný tieto výdavky predložiť žalobcovi na kontrolu prostredníctvom zúčtovania zálohových platieb. Žalovanému boli následne poskytnuté zálohové platby spolu vo výške 250 791,13 Eur, pričom žalobca vykonanou kontrolou zúčtovania zálohových platieb zistil, že celkové oprávnené výdavky žalovaného boli iba vo výške 128 870,05 Eur, teda z uvedeného dôvodu vyzval žalovaného na vrátenie finančných prostriedkov vo výške 121 921,08 Eur, z ktorých žalovaný vrátil iba prostriedky vo výške 6 586,27 Eur. Vzhľadom k uvedenému si žalobca žalobou uplatnil nárok aj na vrátenie zvyšných prostriedkov, na ktorých žalovanému nevznikol nárok spolu s úrokom z omeškania. Vo veci vydal upomínací Okresný súd Banská Bystrica platobný rozkaz zo dňa 17.04.2019 pod spisovou značkou 1Up/422/2019, ktorým žalobe v celku vyhovel. Voči predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor, preto bola vec dňa 24.06.2019 postúpená v zmysle § 10 odsek 3 zákona číslo 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) a § 13 v spojení s § 14 zákona

číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) Okresnému súdu Bardejov, ako vecne a miestne príslušnému súdu, ktorý predmetné konanie vedie pod spisovou značkou 1Cb/37/2019.

2. Podaný odpor odôvodnil žalovaný tým, že žalobca si síce nárokuje vrátenie časti vyplatených prostriedkov, avšak žiadnym spôsobom nepreukázal, aké výdavky žalovaného považuje za nesprávne, v tejto veci nevydal ani žiadne rozhodnutie, v ktorom by sa uvádzala výška neoprávnene vyplatených prostriedkov prípadne dôvod, prečo ich žalobca považuje za neoprávnene zaúčtované. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca nepredložil úplnú zmluvnú dokumentáciu, napr. prílohu 2, ktorá obsahuje dôležité informácie ohľadom toho, že žalovaný žalobcovi predložil projektovú dokumentáciu s rozpočtom, ktorú žalobca schválil. Vzhľadom k uvedenému je žalovaný názoru, že žalobca iba svojvoľne žiada vrátiť určitú časť poskytnutých prostriedkov bez náležitého objasnenia (v tejto súvislosti žalovaný navrhol, aby súd vyzval žalobcu na predloženie tejto dokumentácie). Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobca sa odvoláva na kontrolu zúčtovacích žiadostí o platbu, na základe ktorej zistil, že výdavky predložené žalovaným neboli oprávnené v plnej výške, avšak žalobca neuviedol, akou kontrolou mal zistiť uvedené pochybenia. Žalobca teda zrejme uvedené tvrdenie odvádza od záznamov administratívnej kontroly, z ktorých však ani nie je zrejmé, čo bolo predmetom posudzovania a z akého dôvodu boli výdavky neoprávnené. Uvedené záznamy navyše žalovanému neboli doručené, teda žalovaný nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Žalovaný sa ďalej domnieva, že zmluva uzatvorená so žalobcom, je zmluvou o dielo, pričom žalobca si u žalovaného objednal dielo, za ktoré bol povinný žalovanému zaplatiť. Keďže je následne žalobca názoru, že dielo má údajne vady, žaluje zhotoviteľa o vrátenie zálohovej platby, avšak pred súdom žiadnym spôsobom tieto vady nepreukázal. Žalovaný má tiež za to, že nárok žalobcu je premlčaný. Žalobca síce odvodzuje začiatok plynutia premlčacej lehoty od zaslania žiadosti o vrátenie NFP, avšak žalovaný toto považuje za nesprávne a začiatok premlčania nároku odvádza od momentu podania žiadosti o platbu, ktorou žalovaný zúčtoval zálohovú platbu (teda od doručenia vystavenej faktúry so splatnosťou žalobcovi). Vzhľadom k uvedenému je žalovaný názoru, že premlčacia lehota začala plynúť už v roku 2012. Žalovaný ďalej uviedol, že odmieta nárok žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia, keďže žalobca ako štátna inštitúcia disponuje zamestnancami, ktorí majú právnické vzdelanie, preto z jeho strany neexistoval dôvod na zastúpenie advokátom, resp. nárok na trovy konania za toto zastúpenie. V tomto smere poukázal na súdne rozhodnutia vyšších súdnych autorít. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

3. K podanému odporu sa podaním zo dňa 18.06.2019 vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že argumentácia žalovaného je zmätočná, keďže zmluva, ktorú strany uzatvorili, má prvky súkromnoprávne, avšak aj prvky verejného práva. Poskytnuté finančné prostriedky teda boli z verejných zdrojov, ktoré podliehajú osobitnej kontrole. V predmetnej Zmluve o NFP absentuje obchodnoprávna kauza, keďže dôvodom uzatvorenia zmluvy nie je hospodársky prospech žalobcu alebo dosiahnutie zisku, ale sleduje sa ním verejnoprospešný cieľ. Zároveň žalovaný získava benefit bez poskytnutia protihodnoty, čím je popretý základný princíp obchodných záväzkových vzťahov. Vzhľadom k tomu predmetná zmluva nemôže byť zmluvou o dielo. Podľa žalobcu zmluva má adhézny charakter, keďže strany nemôžu ovplyvniť jej obsah, postupuje sa podľa vzoru zmluvy a Všeobecných zmluvných podmienok (ďalej len „VZP“) v rámci riadenia štrukturálnych fondov Európskej únie. Nároky žalovaného nevznikli priamo zo zmluvy ale na základe zmluvy a po splnení konkrétnych podmienok. Pokiaľ ide o výšku príspevku, v zmluve je jasne uvedené, že žalovaný má nárok maximálne na príspevok uvedený v zmluve, teda tento môže byť aj nižší. Žalobca je ďalej názoru, že Zmluva o NFP jasne ustanovila pravidlá pre posudzovanie oprávnenosti vynaložených výdavkov, na ktoré bol oprávnený žalobca a okrem zmluvy tieto pravidlá upravuje aj zákon. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ ide o dôkazné bremeno ohľadom oprávnenosti výdavkov, toto znáša žalovaný, keďže je to on kto má preukázať oprávnenosť výdavkov a splnenie náležitostí. V prípade žalovaným napádaného nedoloženia kompletnej zmluvnej dokumentácie žalobcom tento uviedol, že ide pre konanie o nepodstatné dokumenty, ktoré s konaním nesúvisia, v prípade ostatných dokumentov tieto sú voľne dostupné na webovej stránke žalobcu. Pokiaľ ide o argumentáciu žalovaného ohľadom nedoručenia rozhodnutia, ktorým žalobca rozhodol o neoprávnenosti časti výdavkov, žalobca je názoru, že táto argumentácia je scestná z dôvodu, že zákon, ani iný právny predpis, nepredpokladá vydanie správneho alebo súdneho rozhodnutia o oprávnenosti alebo neoprávnenosti výdavkov a rovnako ani zmluva neurčovala konkrétnu formu rozhodnutia a ani podmienku, že musí byť formou rozhodnutia správneho orgánu. V prípade námietky premlčania je žalobca názoru, že jeho nárok nie je v žiadnom prípade premlčaný, keďže zo strany žalobcu dochádzalo k poskytovaniu zálohových platieb, ktoré mal žalovaný postupne zúčtovať, čo však neurobil, preto ho žalobca žiadosťou vyzval na vrátenie zálohovej platby, ktorá vznikla 50 dní po doručení žiadostí žalovanému. Pokiaľ ide o žalovaným namietaný nárok

žalobcu na náhradu trov konania, žalobca uviedol, že judikáty na ktoré sa žalovaný odvoláva boli vydané za účinnosti zákona číslo 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, pričom v súčasnosti je účinný iný právny predpis, ktorý nepriznanie trov umožňuje len v určitých prípadoch. Žalobca tiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod spisovou značkou 2 M Cdo 16/2012, ktoré rieši trovy právneho zastúpenia a vyvracia tvrdenia žalovaného.

4. Dňa 15.08.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 15.08.2019, v ktorom uviedol, že dôkazy o oprávnenosti, resp. neoprávnenosti výdavkov je povinný predložiť výlučne žalobca a nie žalovaný, pričom žalobca nesmie prevádzať svoje dôkazné bremeno na žalovaného. Žalovaný nemôže predložiť dôkazy o oprávnenosti výdavkov, keď ani nevie, ktoré výdavky žalobca považuje za neodôvodnené. V tejto súvislosti žalovaný navrhol zaviazat' žalobcu k predloženiu tabuľky, z ktorej by vyplývalo, ktoré žalovaného výdavky neboli uznané a uvedenie dôvodu neuznania. Žalovaný tiež navrhol, aby súd zaviazal žalobcu na predloženie všetkých príloh k jednotlivým žiadostiam o platbu, ktoré by mali byť súčasťou zmluvy, pričom ak by ich súd nevyžiadal, samotný žalovaný tieto dôkazy predloží a požiada o ich vykonanie ako dôkazov. Žalovaný poukázal aj na to, že pokiaľ ide o výšku výdavkov, táto bola výsledkom verejnej súťaže, ktorú žalovaný nemohol ovplyvniť. Žalovaný tiež uviedol, že v prípade, ak žalobca nevydal rozhodnutie o neoprávnených výdavkoch, musel vydať rozhodnutie o oprávnených výdavkoch, aby sa preukázal jeho nárok. Z uvedeného dôvodu žalovaný navrhol zaviazat' žalobcu na predloženie tohto dôkazu. Pokiaľ ide o premlčanie, žalovaný je názoru, že premlčacia doba začala plynúť najneskôr 01.01.2014, keďže v zmysle bodu 2.4 zmluvy o NFP bol žalovaný povinný použiť prostriedky najneskôr do konca roku 2013 podľa výzvy na predkladanie žiadostí o prostriedky.

5. Výzvou súdu zo dňa 19.12.2019 vyzval tunajší súd žalobcu na predloženie listinných dôkazov, konkrétne usmernenia RO číslo N3/2007, všetky žiadosti o platbu predložené žalovaným so všetkými prílohami pripojenými k týmto žiadostiam, list žalobcu o schválení verejného obstarávania žalovaným a zmluvy, ktoré boli výsledkom verejného obstarávania a dokumenty, ktoré žalobca kontroloval v rámci overenia správnosti verejného obstarávania.

6. Dňa 04.03.2020 bolo vo veci nariadené pojednávanie. Žalobca na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že nárok uplatnený podanou žalobou sa týka režimu poskytovania zálohových platieb, ktoré boli poskytnuté žalovanému, ktoré mal následne zúčtovať, teda mal vyúčtovať použitie týchto prostriedkov v súlade so zmluvou a príslušnými zákonnými predpismi. Predmetné platby však neboli zúčtované vo výške, ako boli poskytnuté, keďže čiastka zodpovedajúca nároku uplatnenému v konaní zodpovedala tzv. neoprávneným výdavkom, na ktoré NFP nemôžu byť poskytnuté. Tieto skutočnosti zistil žalobca v rámci kontroly, o čom boli vyhotovené záznamy z administratívnej kontroly. Nárok na poskytnutie NFP vzniká žalovanému len v rozsahu v akom žalobca ako poskytovateľ zistí, že dané výdavky sú oprávnené. Táto skutočnosť vyplýva priamo z článku 16 odsek 4.15 VZP, ako aj z § 7 odsek 6 zákona číslo 528/2008 Z.z. o poskytovaní pomoci a podpore z európskych fondov. Pokiaľ ide o premlčaciu dobu, splatnosť nároku v konaní je vymedzená žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov v kontexte príslušných zmluvných dojednaní. Uvedené potvrdzuje aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.11.2018 pod číslom konania 22Cob/122/2016 - 595. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva. Všetky sumy boli zúčtované na základe žiadosti o platbu, ktoré predložil žalobca. Žalovaný je názoru, že nárok žalobcu je premlčaný. Žalobca označil ako moment začatia premlčacej doby uplynutie 50 dní od zaslania žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, čo však nie je správne, pretože táto žiadosť je iba predpokladom na podanie podnetu na správu finančnej kontroly podľa článku 10 odsek 6 VZP. Žalovaný ďalej uviedol, že názor žalobcu, že nárok na NFP vzniká iba v rozsahu, v akom o tom rozhodne žalobca, je v súčasnosti prekonaný rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.01.2020 pod spisovou značkou 8Cdob/146/2019, ktorý žalovaný predložil súdu.

7. Dňa 22.04.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu spolu s listinnými dôkazmi, v ktorom uviedol, že pokiaľ ide o uložení mu povinnosť špecifikácie uplatneného nároku, tento zodpovedá rozdielu medzi poskytnutými zálohovými platbami v sume 250 791,13 Eur a výškou oprávnených výdavkov zistených pri kontrole zúčtovania tzv. zúčtovacích ŽoP, v sume 128 870,05 Eur a čiastkou vrátenou dobrovoľne žalovaným v sume 6 586,27 Eur. Žalobca si teda uplatnil rozdiel medzi zálohou a riadne vyúčtovanými oprávnenými výdavkami žalovaného, ktoré si uplatňuje v konaní. Žalobca na tento účel predložil tabuľku výdavkov žalovaného a výdavkov uznaných žalobcom (č.l. 546 až 551). Žalobca ďalej uviedol, že nenávratný finančný príspevok (ďalej len „NFP“) môže byť poskytnutý len na oprávnené

výdavky (bod 3.3. Zmluvy číslo Z2711023053301 o poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo dňa 26.07.2010 (ďalej len „zmluva“)), nárok žalovaného ako prijímateľa NFP vzniká len v rozsahu, v akom žalobca ako poskytovateľ rozhodne o oprávnenosti výdavkov projektu (čl. 16 bod 4.15 zmluvných podmienok a § 7 odsek 6 zákona číslo 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len „zákon o pomoci a podpore“)), oprávnenosť výdavkov žalovaného posudzuje a rozhoduje o nej žalobca kontrolou v zmysle čl. 16 body 4.17. a 4.18 VZP a § 24b zákona o pomoci a podpore. Žalobca tiež uviedol, že pri posudzovaní oprávnenosti výdavkov sa skúma ich hospodárnosť, formálne podklady, efektívnosť ich vynaloženia pomer priamych a nepriamych výdavkov a ďalšie skutočnosti, pričom je názoru, že súd ani nie je oprávnený skúmať a posudzovať oprávnenosť výdavkov žalovaného, keďže na takúto kontrolu je podľa zákona oprávnený žalobca alebo tzv. auditujúce orgány, ktoré majú na to právomoc. Žalobca taktiež poukázal na to, že dôkazné bremeno oprávnenosti výdavkov, ktoré boli žalobcom vyhodnotené ako neoprávnené je výlučne v rukách žalovaného, keďže žalobca nemôže preukazovať negatívne vymedzené dôkazy. V závere poukázal žalobca na to, že zmluvný vzťah medzi ním a žalovaným má prvky súkromného aj verejného práva, avšak žalovaný akceptoval podmienky zmluvy, keď k nej pristúpil, ako aj výlučné právo kontroly výdavkov žalobcom, pričom išlo o príspevok bez protihodnoty danej žalovaným, preto nie je oprávnený odmietiť žalobcove vyhodnotenie oprávnenosti výdavkov. Okrem uvedeného žalobca poukázal aj na ustálenú súdnu prax a potrebu rozhodovať rovnaké veci rovnakým spôsobom. Ako listinné dôkazy žalobca predložil zmluvu číslo Z2711023053301, prílohu číslo 1 k zmluve - všeobecné zmluvné podmienky k zmluve, prílohu číslo 2 k zmluve - predmet podpory NFP, prílohu číslo 3 zmluvy podpisový vzor, prílohu číslo 4 zmluvy - rozpočet projektu, usmernenie riadiaceho orgánu číslo N3/2007 aktualizácia číslo 10, prílohu číslo 1 - číselník oprávnených výdavkov, prílohu číslo 2 - podrobnejší rozpis skupín oprávnených výdavkov v operačnom programe zamestnanosť a sociálna inklúzia, prílohu číslo 3 - primeranosť výdavkov podľa riadiaceho orgánu, usmernenie riadiaceho orgánu číslo N3/2007 aktualizácia číslo 12, prílohu číslo 1 - číselník oprávnených výdavkov pre OP a ZaSI, prílohu číslo 2 - podrobnejší rozpis skupín oprávnených výdavkov v operačnom programe zamestnanosť a sociálna inklúzia, prílohu číslo 3 - primeranosť výdavkov podľa riadiaceho orgánu, usmernenie riadiaceho orgánu číslo N3/2007 aktualizácia číslo 14, prílohu číslo 1 - číselník oprávnených výdavkov, prílohu číslo 2 - podrobnejší rozpis skupín oprávnených výdavkov v operačnom programe zamestnanosť a sociálna inklúzia, prílohu číslo 3 - primeranosť výdavkov podľa riadiaceho orgánu, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2020 pod číslom konania 6Cob/28/2019 - 677.

8. Dňa 15.06.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 15.06.2020 spolu s listinnými dôkazmi. V predmetnom vyjadrení uviedol, že žalobca aj napriek dodatočne poskytnutej lehote nešpecifikoval z čoho pozostáva žalobou uplatnená istina. Ako vyplýva z dôkazov predložených žalobcom suma oprávnených výdavkov je 184 100,10 Eur, čo vzhľadom na vyplatenú zálohu vo výške 250 791,13 Eur a žalovaným vrátenou sumou 6 586,27 Eur predstavuje sumu 60 104,76 Eur, čo je podstatne odlišná suma od žalovanej sumy. Žalovaný vo vyjadrení ďalej poprel jednotlivé položky neuznané žalobcom, pričom ak žalobca tvrdí, že na určité položky nárok nevznikol, tieto skutočnosti mal aj preukázať dôkazmi. Žalovaný ďalej uviedol, že medzi ním a žalobcom je jedinou spornou skutočnosťou použitie usmernenia RO číslo N3/2007 v určitej aktualizácii, keďže žalovaný je názoru, že výpočet oprávnených, resp. neoprávnených výdavkov bolo možné použiť usmernenie aktuálne v čase vyhlásenia výzvy (aktualizácia číslo 3), keďže s tým počítali prechodné ustanovenia usmernenia. Okrem toho táto skutočnosť vyplýva aj z programového manuálu pre OP ZaSI, čo je podporná dokumentácia k výzve DOP-SIA-2009/1.2.1/02. Ako listinné dôkazy žalovaný predložil Štatút implementačnej agentúry, usmernenie riadiaceho orgánu č. N3/2007 aktualizácia číslo 3, podrobnejší rozpis skupín oprávnených výdavkov v Operačnom programe zamestnanosť a sociálna inklúzia, programový manuál pre operačný program zamestnanosť a sociálna inklúzia verzia č. 2.5, metodický pokyn CKO č. 13, zmluvu o bežnom účte číslo 0451839665/0900 zo dňa 12.12.2005 a zmluvu o bežnom účte zo dňa 22.06.2001, zmluvu o poskytnutí služby odborne spôsobilej osoby vo verejnom obstarávaní zo dňa 10.08.2010 a zmluvu o vzdelávaní zo dňa 16.12.2010, špecifikáciu predmetu zmluvy zo dňa 16.12.2010, špecifikáciu cien za vzdelávanie, faktúru číslo 003/2011 zo dňa 05.01.2011, faktúru číslo 2011226 zo dňa 05.04.2011 a prezenčnú listinu zo dňa 29.03.2011, prezenčné listiny z obdobia od 30.03.2011 do 01.04.2011, faktúru číslo 2011224 zo dňa 05.04.2011, prezenčné listiny z obdobia od 31.03.2011 do 04.04.2011, faktúru číslo 2011225 zo dňa 05.04.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 21.03.2011 do 30.03.2011, likvidačný list a faktúru číslo 2011372 zo dňa 06.05.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 05.04.2011 do 12.04.2011, faktúru číslo 2011373 zo dňa 06.05.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 18.04.2011 do 29.04.2011, likvidačný list, faktúru číslo 2011374 zo dňa 06.05.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 26.04.2011 do

29.04.2011, faktúru číslo 2011375 zo dňa 06.05.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 04.04.2011 do 15.04.2011, likvidačný list a faktúru číslo 2011444 zo dňa 03.06.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 19.05.2011 do 26.05.2011, likvidačný list a faktúru číslo 2011445 zo dňa 03.06.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 02.05.2011 do 03.05.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 04.05.2011 do 05.05.2011, faktúru číslo 2011443 zo dňa 03.06.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 10.05.2011 do 13.05.2011, faktúru číslo 2011441 zo dňa 03.06.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 02.05.2011 do 12.05.2011, likvidačný list a faktúru číslo 2011442 zo dňa 03.06.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 16.05.2011 do 18.05.2011, likvidačný list a faktúru číslo 2011551 zo dňa 01.07.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 01.06.2011 do 13.06.2011, výpisy z účtu, likvidačný list a faktúru číslo 2011688 zo dňa 03.08.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 10.06.2011 do 29.07.2011, faktúru číslo 2011832 zo dňa 04.10.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 07.09.2011 do 26.09.2011, faktúru číslo 2011906 zo dňa 04.11.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 05.10.2011 do 31.10.2011, faktúru číslo 2011984 zo dňa 09.12.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 02.11.2011 do 28.11.2011, faktúru číslo 2012052 zo dňa 13.01.2012, prezenčnú listinu z obdobia od 07.12.2011 do 14.12.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 21.12.2011 do 19.12.2011, faktúru číslo 2012058 zo dňa 02.02.2012, prezenčnú listinu z obdobia od 04.01.2012 do 30.01.2012, faktúru číslo 2012116 zo dňa 05.03.2012, prezenčnú listinu z obdobia od 01.02.2012 do 27.02.2012, faktúru číslo 2012214 zo dňa 11.04.2012, prezenčnú listinu z obdobia od 07.03.2012 do 05.03.2012, faktúru číslo 2011985 zo dňa 09.12.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 09.11.2011 do 30.11.2011, faktúru číslo 2011738 zo dňa 05.09.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 22.08.2011 do 26.08.2011, faktúru číslo 2011831 zo dňa 04.10.2011, prezenčná listina z obdobia od 05.09.2011 do 23.09.2011, likvidačný list a faktúru číslo 2011740 zo dňa 05.09.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 08.08.2011 do 12.08.2011, likvidačný list a faktúru číslo 2011907 zo dňa 04.11.2011, likvidačný list a faktúru číslo 2012148 zo dňa 07.03.2012, prezenčnú listinu z obdobia od 10.10.2011 do 28.10.2011, faktúru číslo 2011994 zo dňa 03.06.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 16.05.2011 do 03.06.2011, faktúru číslo 2011833 zo dňa 04.10.2011, faktúru číslo 2011833 zo dňa 04.10.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 19.09.2011 do 30.09.2011, faktúru číslo 2011908 zo dňa 04.11.2011, prezenčnú listinu z obdobia od 03.10.2011 do 06.10.2011, prezenčnú listinu zo dňa 07.10.2011, zmluvu o dielo zo dňa 25.08.2010, špecifikácia cien, dodatok číslo 1 k zmluve o dielo zo dňa 12.11.2011, dodatok číslo 2 k zmluve o dielo zo dňa 29.03.2012, špecifikáciu tovaru zo dňa 22.05.2012, špecifikácia cien zo dňa 22.05.2012, dodatok číslo 3 k zmluve o dielo zo dňa 04.04.2012, špecifikáciu tovaru zo dňa 04.04.2012, špecifikáciu cien zo dňa 04.04.2012, faktúru číslo 2012006 zo dňa 25.04.2012 a dodací list číslo 120003 zo dňa 25.04.2012, objednávku zo dňa 14.03.2012, kópia týždenníka, tlačovú správu zo dňa 12.04.2012, faktúru číslo 2012003 zo dňa 03.02.2012 a dodací list číslo 110001 zo dňa 02.05.2011, objednávku zo dňa 16.03.2011 a dodací list číslo 120002 zo dňa 05.01.2012, objednávku zo dňa 15.12.2011 a výpis z účtu, fotodokumentáciu, doplnenie žiadosti o platbu číslo 27110230533206 zo dňa 02.10.2012, vyjadrenie k výzve na doplnenie o platbu číslo 27110230533206 zo dňa 02.10.2012, stanovisko dodávateľa k požiadavke manažéra SIA zo dňa 21.09.2012, žiadosť o platbu zo dňa 02.10.2012, zmluvu o bežnom účte zo dňa 13.06.2013, prezenčnú listinu z obdobia od 01.06.2011 do 03.06.2011, faktúru číslo 2012004 zo dňa 03.02.2012 a dodací list číslo 110001 zo dňa 02.05.2011, dodací list číslo 120002 zo dňa 05.01.2012 a číslo 120003 zo dňa 25.04.2012, likvidačný list a faktúra číslo 2012053 zo dňa 13.01.2012, prezenčnú listinu z obdobia od 05.12.2011 do 20.12.2011, likvidačný list a faktúru číslo 2012326 zo dňa 11.06.2012, preberací protokol zo dňa 31.05.2012, úhradu faktúry 2012053 - čiastkové zúčtovanie zo dňa 30.08.2013, prezenčnú listinu z obdobia od 06.12.2011 do 12.12.2012, pracovný výkaz a prehlásenie osoby predkladajúcej pracovný výkaz, výsledky overenia procesu verejného obstarávania zo dňa 07.03.2011 a záznam z administratívnej kontroly verejného obstarávania.

9. Dňa 20.10.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu zo dňa 20.10.2020, v ktorom uviedol, že pokiaľ ide o spochybňovanie výšky žalovanej istiny žalovaným, žalobca poskytol žalovanému sumu vo výške 250 791,13 Eur, o čom predložil súdu dôkazy pri podanej žalobe. Sumu vo výške 184 100,10 Eur žalovaný zúčtoval - preukázal, že bola použitá oprávnene. Z tejto sumy má žalovaný nárok na preplatenie sumy 128 870,05 Eur (70%). Zvyšných 121 921,08 Eur bol žalovaný povinný vrátiť. Túto povinnosť žalovaný splnil iba čiastočne, keď žalobcovi vrátil sumu vo výške 6 586,27 Eur, nevrátil však sumu vo výške 115 334,81 Eur. Žalobca ďalej poukázal aj na to, že dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti výdavkov je v rukách žalovaného. Pokiaľ ide o výdavky, na ktoré žalovanému nevznikol nárok, žalobca príkladom poukázal na školenie vyjednávacích zručností zo dňa 18.04.2011 a 27.04.2011, kde žalovaný uvádzal zúčastnených 29 osôb, avšak v skutočnosti sa školenia zúčastnilo 28 osôb. Rovnako tomu malo byť pri školení zo dňa 19.04.2011 a 28.04.2011.

Žalobca uviedol, že nie je pravdivý ani argument žalovaného, že v Zmluve o NFP nie je uvedené konkrétne číslo aktualizácie len preto, že ide o všeobecný zmluvný vzor. Je nelogické, že ak by žalobca chcel, aby sa na konkrétny vzťah vzťahovala iba jedna aktualizácia usmernenia, túto by v zmluve riadne neoznačil. Žalobca je tiež názoru, že neobstojí ani argumentácia žalovaného v tom, že schválením verejného obstarávania boli schválené aj ceny aktivít projektu/školení. Realizácia verejného obstarávania neznamená automaticky aj hospodárne vynakladanie výdavkov. Z predložených dôkazov totižto svedčí, že žalobcova kontrola verejného obstarávania sa obmedzuje na kontrolu dodržania princípov a postupov verejného obstarávania a nie posudzovanie oprávnenosti výdavkov.

10. Dňa 31.03.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 31.03.2021, v ktorom uviedol k veci, že v zmysle aktuálnej judikatúry sú súde povinné preskúmať preukázanie výdavkov uplatnených žiadateľom o NFP, čo vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.01.2020 pod spisovou značkou 8Cdo/146/2019. Rovnaký záver prijal tento súd aj v rozhodnutí zo dňa 24.11.2020 pod spisovou značkou 1Cdo/246/2019, teda že súde postupujú v rozpore so zákonom, keď sa odmietnu zaoberať posúdením toho, či výdavky sú alebo nie sú oprávnené. Pokiaľ ide o usmernenie RO číslo N3/2007, žalovaný toto prirovnal o obchodným podmienkam upraveným Obchodným zákonníkom, ktoré nie je možné aplikovať spätne, ako učinil žalobca, keď jednoducho vypustil v novších aktualizáciách ustanovenie o platnosti usmernení v čase vyhlásenia výzvy žalobcom. Žalovaný tiež poukázal na skutočnosť, že žalobca naďalej neodôvodnil krátenie výdavkov žalovaného, keď napr. za školenie dňa 29.03.2011 uznal výdavky vo výške 37,50 Eur za osobohodinu, avšak za školenie dňa 17.05.2011 iba vo výške 12,83 Eur za osobohodinu, pritom zmluvne sa žalobca zaviazal priznať výdavky vo výške až 43,66 Eur za osobohodinu. Žalovaný k vyjadreniu pripojil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.11.2020 pod spisovou značkou 1Cdo 246/2019.

11. Dňa 11.05.2021 bolo súdu doručené ďalšie vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že na preukázanie svojich tvrdení ohľadom skutočnosti, že na predmetný zmluvný vzťah nebolo možné aplikovať usmernenia RO číslo N3/2007 v aktualizáciách po uzatvorení zmluvy, predkladá súdu zápisnicu o pojednávaní v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod spisovou značkou 4C/190/2014, kde súd vyhovel žalobe žalobcu (procesné strany vystupovali v opačnom postavení ako v konaní vedenom tunajším súdom). Žalovaný je názoru, že súd by mal takýmto spôsobom postupovať aj v tomto konaní a usmernenie RO číslo N3/2007 vyhodnotiť ako všeobecné zmluvné podmienky, ktoré nie je možné meniť počas vopred dohodnutého plnenia. Žalovaný k vyjadreniu pripojil zápisnicu zo dňa 03.05.2021 v konaní pred Okresným súdom Bratislava I.

12. Dňa 19.05.2021 bolo vo veci nariadené pojednávanie, ktorého sa zúčastnili právni zástupcovia strán konania. Žalobca na pojednávaní uviedol, že vzhľadom na nízku hodnotu zákazky zákon o verejnom obstarávaní prakticky neukladal vykonanie žiadnej súťaže, klasický postup verejného obstarávania zverejnenia vo vestníku a podobne. Realizovali sa fakticky priamym zadáním. Samotná kontrola oprávnenosti výdavkov, t.j. aj hospodárnosti sa realizuje následne v rámci kontroly predložených žiadostí o platbu, a to postupom ustanoveným v článku 16 VZP. Pokiaľ ide o usmernenie N3, v bode 5.32 je jasne napísané, že sa má aplikovať v znení neskorších aktualizácií a nie v znení, ako uvádza žalovaný, teda vyhlásenia výzvy na predkladanie žiadostí o NFP. Čo sa týka usmernenia N3 ako takého, je to len metodická pomôcka, ktorá slúži na zisťovanie oprávnenosti výdavkov. Aj keby toto usmernenie neexistovalo, nič to nemení na skutočnosti, že v zmysle príslušných zmluvných dojednaní je žalobca ako poskytovateľ NFP oprávnený a povinný kontrolovať a rozhodovať o oprávnenosti výdavkov. Žalovaný k veci uviedol, že špecifikácia, ktorú súdu predložil obsahuje prepočítanie ceny jednotlivých školení na počet hodín, počet účastníkov a cenu za osobohodinu. K položke 1 - 15 ŽOP 206, to sú jazykové kurzy, žalovaný uviedol, že celkový počet odškolených hodín uznal žalobca v plnom rozsahu, akurát on prepočítal osobohodiny na 60 minút, pričom v rozpočte, ako aj uplatnených výdavkoch sa počítalo so 45 minútovými hodinami a z toho vyplýva aj nesprávny výpočet oprávnených výdavkov. Súčasne bola nesprávne aplikovaná aktualizácia usmernenia N3/2007. V ostatných položkách išlo o nesprávne použitie aktualizácie usmernenia N3/2007. Ak by teda žalobca postupoval v zmysle správnej aktualizácie usmernenia N3/2007, t.j. aktualizácie číslo 3, ako aj v súlade s dopredu schváleným rozpočtom, tak by evidoval sumu žalovanej zálohy v celom rozsahu zúčtovaných, čo vyplýva aj z predloženej špecifikácie.

13. Dňa 21.06.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu zo dňa 21.06.2021, v ktorom uviedol, že postup žalovaného, keď listinné dôkazy predkladá priamo na pojednávaní je obštrukčný s cieľom oddialiť rozhodnutie vo veci. Žalobca uviedol, že prehľad predložený žalovaným považuje za zmatečný

a nie je zrejmé, čo ním žalovaný chcel vyjadriť. Žalovaný v tomto dokumente porovnáva žalobcom uznaný rozsah konkrétneho výdavku s rozpočtom a „cenou podľa VO“. Tieto údaje však nie sú totožné, teda nie je zrejmé, aký ma byť podľa žalovaného správny rozsah oprávnenosti výdavku. Celý prehľad obsahuje množstvo údajov, avšak bez akejkolvek súvislosti. Žalovaný uvádza, že ceny výdavkov boli údajne schválené v procese verejného obstarávania. Ak by boli ceny výdavkov schválené už v rámci procesu schvaľovania verejného obstarávania, uvedenie iných cien v rozpočte projektu by nemalo akýkoľvek význam, pretože tieto by sa priedčili „cenám v zmysle VO“. Žalobca sa ďalej odvolal na zmluvné ustanovenia, konkrétne článok 16 VZP a bod 5.32 zmluvy, v zmysle ktorých nároky prijímateľa nevznikajú automaticky zo zmluvy o NFP, keďže v procese poskytovania NFP je uzatvorenie zmluvy len jednou z fáz. Nárok na poskytnutie NFP nevyplýva priamo zo zmluvy o NFP, ale poskytuje sa na základe zmluvy po splnení konkrétnych podmienok a dodržania určitých procesov.

14. Dňa 26.08.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 26.08.2021, v ktorom odkázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 03.05.2021 pod spisovou značkou 4C/190/2014, ktorý tvoril prílohu podania a kde sa uvádza, že v tomto konaní súd priznal inému prijímateľovi nárok na zaplatenie výdavkov projektu, ktoré Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky vyhodnotilo ako neoprávnené práve z dôvodu aplikovania usmernenia RO číslo N3/2007 v inej aktualizácii, ako v aktualizácii číslo 3, ktorá bola účinná v čase vyhlásenia výzvy na predkladanie žiadostí o NFP. Žalobca teda nemôže argumentovať tým, že on rozhoduje o tom, či je cena hospodárna alebo nie, pretože táto je generovaná na základe zákonom upravenom postupe a generovaná zmluvne dohodnutým spôsobom. Žalovaný ďalej poukázal na rozpočet projektu a zmluvu, pričom dohodnutá školiaca hodina bola v trvaní 45 minút, avšak žalobca vzal do úvahy školiacu hodinu v trvaní 60 minút v zmysle usmernenia RO číslo N3/2007, ktoré sa na zmluvný vzťah nemalo aplikovať. Ak by sa aktualizovala tabuľka podľa zisteného počtu 60 minútových osobohodín školení, tak dostaneme rozdiel oproti pôvodnému výpočtu v sume - 456,75 Eur, t.j. na základe takého prepočtu je záloha zúčtovaná v sume 115 980,56 Eur, čo je viac ako suma uplatnená v tomto konaní, t. j. záloha bola zúčtovaná v plnom rozsahu a žalobu je nutné zamietnuť.

15. Dňa 08.09.2021 bolo vo veci nariadené pojednávanie, ktorého sa zúčastnili právni zástupcovia strán. Súd na predmetnom pojednávaní skončil dokazovanie a stranám konania umožnil predniesť záverečnú reč. Žalobca v záverečnej reči uviedol o.i., že žalovaný nepreukázal, že použil poskytnuté zálohové platby v žalovanej výške v súlade so Zmluvou o NFP. Žalovaný nepreukázal oprávnenosť výdavkov. Do spisu síce doložil prílohy k jednotlivým ŽoP číslo 27110230533202, 27110230533206 a 27110230533209, tieto prílohy však len potvrdzujú tvrdenia žalobcu. Dôkazné bremeno preukázať výdavky, ktoré si žalovaný uplatnil je v jeho rukách, čo judikovali viaceré súdy, pričom žalovaný toto neuniesol. Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade každej zmeny právnej úpravy a dokumentov, na ktoré zmluva odkazuje platí, že právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa spravujú ich účinným znením. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že žalobca porušil svoj záväzok poskytnúť NFP podľa bodu 2.3 zmluvy o NFP tým, že eviduje ako nezúčtovanú zálohu a žiada ním evidovanú nezúčtovanú zálohu vrátiť späť, hoci žalovaný riadne preukázal výdavky projektu a ich oprávnenosť. Suma výdavkov projektu bola odsúhlasená v zmluve o NFP v rozpočte a schválením verejného obstarávania. Žalobca zistil a uznal to, že výdavky sú oprávnené v rozsahu ako ich označil, ako zrealizované, pričom sa rozhodol bezdôvodne a v rozpore so zmluvou o NFP zúčtovať zálohu v nižšej sume ako v tej, ktorú uznal vo verejnom obstarávaní a rozpočte. Pokiaľ ide o usmernenie N3/2007, je zrejmé z podpornej dokumentácie, že na výdavky sa malo uplatniť usmernenie v aktualizácii ku dňu vyhlásenia výzvy na predkladanie žiadostí o NFP, t.j. usmernenie existujúce v čase pred podpisom zmluvy o NFP. Usmernenie číslo n3/2007 je možné chápať výlučne ako všeobecné zmluvné podmienky, ktoré nie je možné meniť pri dopredu dohodnutom plnení. Žalobu preto navrhol zamietnuť.

16. Uznesením Okresného súdu Bardejov zo dňa 05.10.2021 pod číslom konania 1Cb/37/2019 - 1310, súd zrušil uznesenie, ktorým bolo dokazovanie v prejednávanej veci vyhlásené za skončené a tiež uznesenie, ktorým bolo pojednávanie zo dňa 08.09.2021 odročené za účelom vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na deň 24.11.2021.

17. Dňa 15.11.2021 bolo súdu doručené podanie žalobcu označené ako „doloženie aktuálnej rozhodovacej praxe v obdobných veciach“ zo dňa 12.11.2021. Predmetným podaním žalobca predložil súdu judikatúru v obdobných veciach, kde bolo žalobám vyhovené, čím chcel preukázať opodstatnenosť podanej žaloby (napr. v rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa pod spisovou značkou 5Cb/9/2019,

kde sa súd zaoberal obdobnou zmluvou o NFP a usmerneniami). Prílohou podania bol aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.10.2021 pod číslom konania 4Cob/137/2020 - 591 a rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 30.06.2021 pod číslom konania 23Cb/43/2019 - 461.

18. Dňa 22.11.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 22.11.2021, v ktorom reagoval na rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa pod spisovou značkou 5Cb/9/2019, kde žalovaný je názoru, že tento rozsudok je arbitrárny, keď jednak nerešpektuje judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a jednak súd nezohľadnil metodický pokyn CKO číslo 13 zo dňa 30.09.2011, ktorý stanovuje pravidlá pre riadiace orgány k otázke overovania hospodárnosti a efektívnosti výdavkov. Ďalej sa žalovaný zaoberal usmernením RO číslo N3/2007 v aktualizácii číslo 3 s tým, že v žiadnom ustanovení zmluvy o NFP nebol ustanovený spôsob zmeny tohto usmernenia a nebol teda ani najmenší predpoklad, že by mohlo prísť k stanoveniu limitov, ktoré okrem iného zásadným spôsobom zasahujú do esenciálnej zložky takmer každého zmluvného záväzkového vzťahu a to dohody o cene. Vyjadrenie žalovaného sa tiež dotýka hospodárnosti výdavkov, kde žalovaný uvádza, že s ohľadom na metodický pokyn CKO číslo 13 zo dňa 30.09.2011 ako aj usmernenie nie je možné zistiť prečo práve žalobcom určené limity výdavkov sú údajne hospodárne. Čo sa týka sporného bodu 5.3, usmernenie nie je všeobecný právny predpis a teda sa nemôže meniť bez súhlasu zmluvnej strany a nemôže sa ani prirovnať k zákonu alebo vyhláške, ide iba o formu VZP. Prílohou vyjadrenia žalovaného boli jeho vyjadrenia predložené v konaní 4C/190/2014 vedenom Okresným súdom Bratislava I.

19. Dňa 24.11.2021 bolo nariadené pojednávanie, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalovaného. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 22.11.2021 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania. Žalovaný navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, keďže dôvody, ktoré uviedol v ospravedlnení svojej neúčasti na pojednávaní, nie sú závažné. Ďalej uviedol, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno s tým, že výdavky nie sú hospodárne. Hospodárnosť výdavkov neodôvodňuje ani samotné usmernenie NO číslo N3/2007, a teda tu nie je ani najmenší dôvod aplikovať nezáväzný dokument na tento zmluvný vzťah. Zmena VZP môže nastať iba v prípade, že zmluva obsahuje spôsob zmeny takéhoto dokumentu, čo však nie je tento prípad. Žalovaný nedal súhlas na stanovenie dodatočných limitov pri podpise zmluvy o NFP. Navyše zmena ceny by mohla nastať iba v prípade, že zmluvné ustanovenia sú jednoznačné, určité a zrozumiteľné, čo bod 5.23 zmluvy o NFP rozhodne nie je, keďže žalobca ho vykladal inak ako žalovaný. Vzhľadom k uvedenému žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

20. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to predovšetkým s podanou žalobou zo dňa 08.04.2019 a k nej pripojenými listinnými dôkazmi, Zmluvou o poskytnutí NFP zo dňa 26.07.2010, Všeobecnými zmluvnými podmienkami, žiadosťou o platbu žalovaného zo dňa 28.06.2012, záznamom z administratívnej kontroly zo dňa 28.06.2012 až 18.10.2012, žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 13.02.2015, žiadosť o platbu zo dňa 10.06.2013, záznam z administratívnej kontroly zo dňa 13.06.2013 - 23.09.2013, žiadosťou o platbu zo dňa 29.09.2011, záznam z administratívnej kontroly zo dňa 15.02.2012, žiadosťou o platbu zo dňa 29.11.2012, záznamom z administratívnej kontroly zo dňa 03.12.2012 až 05.12.2012, žiadosťou o platbu zo dňa 06.03.2012, záznamom z administratívnej kontroly zo dňa 27.03.2012, žiadosť o platbu zo dňa 12.11.2010, záznam z administratívnej kontroly zo dňa 30.05.2011, vyjadrením žalovaného zo dňa 07.05.2019, vyjadrením žalobcu zo dňa 18.06.2019, výpisom z Obchodného registra žalovaného, vyjadrením žalovaného zo dňa 15.08.2019, komentárom k rozpočtu projektu, prílohou číslo 2 k zmluve o NFP, žiadosťou o nenávratný finančný príspevok (príloha číslo 3 k zmluve), rozhodnutím o schválení žiadosti o nenávratný finančný príspevok zo dňa 13.05.2010, príručkou pre prijímateľa, potvrdením prijatia zásielky žalovaným, vyjadrením žalobcu zo dňa 03.02.2020 a k nemu pripojenými listinnými dôkazmi (bod 8. rozsudku), vyjadrením žalovaného zo dňa 15.06.2020 a k nemu pripojenými listinnými dôkazmi (bod 9. rozsudku), vyjadrením žalobcu zo dňa 20.10.2020, vyjadrením žalovaného zo dňa 31.03.2021, vyjadrením žalovaného zo dňa 11.05.2021, vyjadrením žalobcu zo dňa 21.06.2021, vyjadrením žalovaného zo dňa 26.08.2021 a vyjadrením žalovaného zo dňa 22.11.2021.

21. Podľa § 2 písmeno j/ zákona číslo 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len „zákon o pomoci“), na účely tohto zákona je kontrolou projektu súhrn činností riadiaceho orgánu podľa osobitného predpisu <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2008/528/20110501.html>> a podľa tohto zákona.

22. Podľa § 7 odsek 6 zákona o pomoci, riadiaci orgán je oprávnený pozastaviť, zamietnuť alebo upraviť výšku platby pre projekt alebo jeho časť, ak zistí nedostatky v postupe prijímateľa a partnera pri realizácii pomoci a podpory.

23. Podľa § 12 odsek 2 zákona o pomoci, na poskytnutie pomoci a podpory nie je právny nárok.

24. Podľa § 24b odsek 1 zákona o pomoci, kontrolu projektu vykonáva riadiaci orgán. Riadiaci orgán môže poveriť výkonom kontroly projektu právnickú osobu, ktorá má odborné, personálne a materiálne predpoklady na výkon tejto kontroly; tým nie je dotknuté ustanovenie § 7 odsek 3.

25. Podľa § 24b odsek 2 zákona o pomoci, kontrolou projektu riadiaci orgán overuje

a) plnenie podmienok poskytnutia pomoci a podpory,

b) súlad platby a súvisiacej dokumentácie s osobitnými predpismi, medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná a na základe ktorých sa Slovenskej republike poskytujú prostriedky zo zahraničia a uzatvorenými zmluvami podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka,

c) hospodárnosť, efektívnosť, účinnosť a účelnosť použitia pomoci a podpory.

26. Podľa § 24c zákona o pomoci, administratívna kontrola <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2008/528/20170601>> je kontrola vykonávaná riadiacim orgánom, ktorý overuje doklady a iné písomnosti predložené kontrolovaným subjektom.

27. Podľa § 19 odsek 3 zákona číslo 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rozpočtových pravidlách“), právnické osoby a fyzické osoby, ktorým sa poskytujú verejné prostriedky, zodpovedajú za hospodárenie s nimi a sú povinné pri ich používaní zachovávať hospodárnosť, efektívnosť a účinnosť ich použitia; <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/523/20100401.html>> pri poskytovaní preddavkov z verejných prostriedkov sú povinné postupovať podľa odsekov 8 až 10.

28. Podľa bodu 5.3. zmluvy o NFP: Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade každej zmeny právnej úpravy a dokumentov, na ktoré Zmluva odkazuje platí, že právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa spravujú ich účinným znením; vznik právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa však posudzujú podľa doterajšieho znenia, ak nebude ustanovené inak.

29. Podľa bodu 5.32 Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku číslo Z2711023053301 zo dňa 26.07.2010: Schválením výdavku v rozpočte projektu nevzniká prijímateľovi automaticky nárok na uhradenie výdavku, ak nepreukáže oprávnenosť výdavku v zmysle usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013 v zmysle neskorších aktualizácií.

30. Podľa článku 4 bodu 1 usmernenia číslo RO N3/2007 aktualizácia číslo 3: Na oprávnenosť výdavkov vyhlásených výziev (časovo ohraničených, alebo priebežných) pred účinnosťou tejto aktualizácie usmernenia platia pravidlá, tak ako boli zadefinované v usmernení k oprávnenosti v čase vyhlásenia výzvy.

31. Podľa článku 1.1.2.6 Programového manuálu pre operačný program zamestnanosť a sociálna inklúzia verzia číslo 2.5 (ďalej len „programový manuál“): Podrobnejšie ustanovenia o oprávnených a neoprávnených výdavkoch sú stanovené riadiacim orgánom OP ZaSI osobitným metodickým usmernením RO k oprávnenosti výdavkov v aktuálnom platnom znení k dátumu vyhlásenia výzvy (predmetné usmernenie bude v aktuálnom znení prílohou výzvy), v prípade národného resp. pilotného projektu k dátumu jeho doručenia riadiacemu orgánu.

32. Podľa § 1 odsek 2 zákona číslo 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

33. Podľa ustanovenia § 261 odsek 2 Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú takisto záväzkové vzťahy medzi subjektom verejného práva, ak sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 269 odsek 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

35. Podľa § 150 odsek 1 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

36. Podľa § 152 odsek 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

37. Podľa § 152 odsek 2 C.s.p., ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

38. Súd po preskúmaní jednotlivých vyjadrení strán konania a predložených listinných dôkazov dospel k záveru, že medzi stranami konania nie je sporné uzatvorenie predmetnej zmluvy a výška poskytnutého príspevku. Naopak medzi stranami je sporné, či poskytnutá časť príspevku bola spotrebovaná oprávnenne, teda žalovaná istina, ďalej je sporné premlčanie nároku žalobcu a tiež žalobcov nárok na náhradu trov konania. Sporným je aj to, ktorú aktualizáciu Usmernenia číslo RO N3/2007 mal na hodnotenie oprávnenosti výdavkov žalobca použiť a skutočnosť, či súd môže skúmať oprávnenosť výdavkov žiadateľa o NFP.

39. V prvom rade sa súd vysporiadal s charakterom vzťahu medzi sporovými stranami. Žalobcom je štátny orgán, resp. subjekt verejného práva, na strane žalovaného vystupuje obchodná spoločnosť. Žalobca poskytol žalovanému nenávratný finančný príspevok ako verejná inštitúcia - štátny orgán, teda súd je názoru, že vzťah medzi stranami konania nemožno subsumovať výlučne pod určitý zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom. Z predložených dôkazov stranami konania je preukázané, že došlo k uzatvoreniu inomínatnej zmluvy podľa § 269 odsek 2 Obchodného zákonníka, na základe ktorej sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť nenávratný finančný príspevok, pričom žalovaný bol následne povinný preukázať opodstatnenosť výdavkov použitých pri spotrebovaní tohto príspevku a žalobca bol oprávnený vykonať administratívnu kontrolu vynaložených výdavkov žalovaným. Na predmetný vzťah je potrebné použiť Obchodný zákonník a predpisy verejného práva upravujúce nakladanie so štátnymi finančnými prostriedkami, teda má charakter verejnoprávneho vzťahu. Žalobca ako štátny orgán bol oprávnený v zmysle zmluvy posudzovať oprávnenosť a správnosť nárokováných výdavkov žalovaným a následne posúdiť, či nároková suma zodpovedá dokladom a či prijímateľovi (žalovanému) vznikol nárok na vyplatenie požadovanej sumy.

40. Žalobca si v konaní uplatnil svoju pohľadávku vo výške 115 334,81 Eur s príslušenstvom. Jej výšku odôvodnil vo svojom podaní zo dňa 22.04.2020, a to tak že táto zodpovedá rozdielu medzi poskytnutými zálohovými platbami v sume 250 791,13 Eur a výškou oprávnených výdavkov zistených pri kontrole zúčtovania tzv. zúčtovacích ŽoP, v sume 128 870,05 Eur a čiastkou vrátenou dobrovoľne žalovaným v sume 6 586,27 Eur. Žalovaný v konaní uviedol, že žalobca si síce nárokuje vrátenie časti vyplatených prostriedkov, avšak žiadnym spôsobom nepreukázal, aké výdavky žalovaného považuje za nesprávne, v tejto veci nevydal ani žiadne rozhodnutie, v ktorom by sa uvádzala výška neoprávnené vyplatených prostriedkov prípadne dôvod, prečo ich žalobca považuje za neoprávnené zaúčtované. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca si uplatnil rozdiel medzi zálohou a riadne vyúčtovanými oprávnenými výdavkami žalovaného, ktoré si uplatňuje v konaní. Je potrebné uviesť, že mechanizmus uplatňovania výdavkov žalovaným a kontroly týchto výdavkov žalobcom bol založený na tom, že žalobca poskytol žalovanému zálohové platby ešte pred samotným použitím NFP na výdavky projektu. Tieto prostriedky je žalovaný povinný vynaložiť výlučne na oprávnené výdavky v súlade so zmluvou o NFP (bod 3.3.) a tieto predložiť žalobcovi na kontrolu. Na kontrolu oprávnenosti týchto výdavkov je žalobca oprávnený v zmysle § 24b zákona o pomoci. Okrem toho oprávnenie žalobcu na kontrolu uplatnených výdavkov vyplýva aj z ustanovenia článku 12 bodu 5. VZP. Žalobca teda po zdokladovaní výdavku vykonal kontrolu oprávnenosti, pričom v závere zistil, že si žalovaný uplatnil aj výdavky, na ktoré mu nevznikol nárok. Na tento účel predložil tabuľku výdavkov žalovaného a výdavkov uznaných žalobcom,

ktorá podrobne zohľadňuje názov výdavku, sumu nárokovanú žalovaným, oprávnený výdavok a zdôvodnenie krátenia spolu s výpočtom výšky oprávneného výdavku. Ako príklad možno uviesť: Žalovaný si uplatnil výdavok s názvom školenie pre líniový personál - firemná kultúra a hodnota firmy, na základe ktorého si nárokoval u žalobcu sumu 2 250,- Eur. Žalobca tento výdavok uznal, preto ho žalovanému nekrátil a priznal mu celkovú uplatnenú sumu. Naopak, žalovaný si uplatnil výdavok Vyjednávacie zručnosti - Chyby vo vyjednávaní, výber vlastného štýlu vyjednávania, za ktorý si u žalobcu uplatnil sumu vo výške 5 481,- Eur. Žalobca tento výdavok preskúmal a zistil, že je čiastočne neodôvodnený, preto žalovanému priznal výdavok iba vo výške 5 292,- Eur. V zdôvodnení krátenia k tomuto výdavku následne uviedol: „Fakturácia vyššieho počtu osôb ako zodpovedá predloženým prezenčným listinám (namiesto vo faktúre deklarovaných 29 osôb bolo podľa prezenčnej listiny zistených 28 osôb zúčastnených na školení). Výpočet: suma krátená o výšku vo faktúre uvedenej jednotkovej ceny za jednu osobu (189,- Eur).“ Uvedeným spôsobom žalobca zohľadnil všetky výdavky uplatnené žalovaným, na základe ním predložených žiadostí o platbu, pričom dospel k záveru, že z celkovo vyplatených záloh vo výške 250 791,13 Eur vznikol žalovanému nárok na vyplatenie záloh iba vo výške 128 870,05 Eur po odpočítaní záloh vo výške 6 586,27 Eur, ktoré žalovaný vrátil žalobcovi po výzve žalobcu. Žalovaný okrem vyššie uvedenej argumentácie predložil aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.01.2020 pod spisovou značkou 8Cdo/146/2019, ktorým poukázal na to, že súd nie je viazaný záznamom o administratívnej kontrole, keďže nejde o záväzný právny akt, a preto by mal posudzovať správnosť kontroly sám. Súd vykonaným dokazovaním posudzoval či žalobca preskúmal jednotlivo každý výdavok samostatne a tento v prípade, ak nebol odôvodnene uplatnený, riadnym spôsobom vyhodnotil a uviedol dôvod jeho nepriznania. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k názoru, že žalobca dostatočne jasne a prehľadne zdôvodnil jednotlivé krátenia výdavkov žalovaného, ako aj dôvod tohto krátenia, a teda preukázal výšku uplatnenej pohľadávky.

41. Súd sa v ďalšom zaoberal námietkou žalovaného vo vzťahu k aktualizácii Usmernenia číslo RO N3/2007, ktorú mal žalobca použiť pri rozhodovaní o dôvodnosti výdavkov uplatnených žalovaným. V konaní je preukázané, že všeobecné súdy môžu posudzovať oprávnenosť, resp. neoprávnenosť výdavkov žalovaného na projekt a táto právomoc nie je daná výlučne žalobcovi. Žalovaný je názoru, že z ustanovení Zmluvy o NFP (bod 5.32.) vyplýva, že žalobca mal použiť aktualizáciu číslo 3, t.j. tú, ktorá bola účinná v čase výzvy ministerstva, pričom termín „v zmysle neskorších aktualizácií“ znamená, že uzatvorená zmluva bola formulárová a žalobca tento termín použil z dôvodu, aby sa použila aktualizácia aktuálna podľa dátumu uzatvorenia zmluvy. V zmysle aktualizácie číslo 10 článok 1 bod 1: „Cieľom metodického usmernenia k oprávnenosti výdavkov je zdefinovať skupiny oprávnených výdavkov a výšku ich oprávnenosti v podmienkach Operačného programu Zamestnanosť a sociálna inklúzia pre programové obdobie 2007 - 2013.“ Aktualizácia číslo 10 neupravuje skutočnosť, či sa vzťahuje aj na zmluvy uzatvorené pred jej účinnosťou. Naopak podľa programového manuálu ako aj aktualizácie číslo 3, sa na daný vzťah - oprávnenosť výdavkov, mala použiť aktualizácia číslo 3. Tu však súd poukazuje na bod 5.3. a 5.32. Zmluvy o NFP, ktorá je pre zmluvné strany záväzná, a teda že spravovanie sa zmluvného vzťahu aktuálnym usmernením číslo RO N3/2007 (podľa času rozhodovania žalobcu) vyplývalo priamo zo zmluvy. Ak by zmluvné strany chceli, aby sa žalobca spravoval iba jednou konkrétnou aktualizáciou usmernenia, túto skutočnosť by premietli do obsahu zmluvy a nebolo by zmluvné ustanovenie v znení: „v znení neskorších aktualizácií“. Súd sa prikláňa k tomu, že pokiaľ sa mal napĺňať účel Zmluvy o NFP spočívajúci v dodržiavaní požiadavky hospodárneho a efektívneho vynakladania prostriedkov príspevku, bolo nevyhnutné, aby oprávnenosť výdavkov uplatnených žalovaným žalobca posudzoval podľa aktuálnej úpravy podľa vývoja na trhu a vývoja cien počas trvania zmluvného vzťahu. Súd sa nepriklonil k argumentácii žalovaného, že každú aktualizáciu Usmernenia RO N3/2007 mala byť schvaľovaná zmluvnými stranami. V danom prípade nešlo o typickú obchodnú zmluvu, ale o zmiešaný typ zmluvy s prvkami súkromnoprávnej a verejnoprávnej zmluvy, keďže jednak túto zmluvu a poskytnutie finančných prostriedkov predpokladá zákon o rozpočtových pravidlách a aj samotná Zmluva o NFP odkazuje na predpisy verejného práva. Práve s odkazom na verejné právo a to, že poskytnuté finančné prostriedky ho zvyhodňujú na trhu pred konkurenciou, spôsobuje to, že musí zniesť určitú mieru zvýšených povinností na režim nakladania s finančnými prostriedkami. S vyššie uvedenou argumentáciou sa stotožnil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí zo dňa 19.03.2020 pod spisovou značkou 6Cob/28/2019, keď uviedol: „V bode 3.2 Zmluvy o poskytnutí NFP sa poskytovateľ zaväzuje, že poskytne prijímateľovi konečnú sumu nenávratného finančného príspevku vo výške 70 % zo schválených oprávnených výdavkov. To znamená, že uvedená čiastka je maximálna výška NFP avšak nie je to suma, ktorá musí byť prijímateľovi, teda žalovanému aj zaplatená, resp. na ktorú vznikne prijímateľovi nárok. Žalovaný teda nemohol ani nemôže automaticky očakávať preplatenie

celého nenávratného finančného príspevku. Žalobca má zákonnú povinnosť kontrolovať hospodárnosť výdavkov, ktorá mu vyplýva z ust. § 24b ods. 2 písm. c) zák. č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov. Dôkazná povinnosť žalovaného vyplýva priamo z bodu 5.32 Zmluvy o poskytnutí NFP, podľa ktorého schválením výdavku v rozpočte projektu nevzniká prijímateľovi automaticky nárok na uhradenie výdavku, ak nepreukáže oprávnenosť výdavku v zmysle usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007-2013 v zmysle neskorších aktualizácií. Požiadavka preukazovania oprávnenosti výdavkov vynaložených v konkrétnom čase vždy podľa aktuálneho Usmernenia (RO č. N3/2007), bola založená dohodou zmluvných (sporových) strán, čo nepochybne vyplýva z obsahu článku 5 bod 5.32 Zmluvy. V tomto smere odvolací súd zvyrazňuje i čl. 5 bod 5.3 Zmluvy, podľa ktorého sa strany dohodli, že v prípade každej zmeny právnej úpravy a dokumentov, na ktoré Zmluva odkazuje platí, že právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa spravujú ich účinným znením; vznik právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa však posudzujú podľa doterajšieho znenia, ak nebude ustanovené inak. Potom bolo žiaduce, aby oprávnenosť výdavkov, na ktoré žalovaný prostriedky príspevku v danom čase použil, preukazoval žalovaný podľa aktuálnej zmluvnej úpravy reflektujúcej vývoj na trhu vrátane vývoja cien v priebehu trvania zmluvného vzťahu. Požiadavka preukazovania oprávnenosti výdavkov vynaložených v konkrétnom čase vždy podľa aktuálneho Usmernenia bola založená dohodou zmluvných strán, čo jednoznačne z obsahu článku 5 bod 5.32 Zmluvy nepochybne vyplýva. S vedomím o takomto obsahu Zmluvy strany do zmluvného vzťahu vstupovali. Taktiež podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 07.02.2019 pod spisovou značkou 14Cob/86/2018: „Pri vyššie uvedenom skutkovom a právnom závere súdu prvej inštancie, ktorý viedol k priznaniu peňažnej sumy 38.610,53 Eur s príslušenstvom prvým výrokom napadnutého rozsudku, námietka (ne)aplikácie a interpretácie Zmluvy podľa výkladových pravidiel stanovených v § 266 ods. 4 CSP vo vzťahu k článku 5 bod 5.32 Zmluvy, nebola relevantná. Z odseku 34. odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že aj k tejto otázke sa okresný súd vyjadril, hoci nie v súlade s právnym názorom predkladaným odvolateľom. Len pre úplnosť, odvolací súd uvádza, že súhlasí s konštatovaním okresného súdu, že znenie článku 5 bod 5.32 nevyvoláva žalovaným tvrdenú nejasnosť s potrebou výkladu za použitia princípu contra proferentem, ktorý vo všeobecnosti znamená, že prejav vôle, ktorý obsahuje výraz pripúšťajúci rôzny výklad, treba pri pochybnostiach vykladať na ťarchu strany, ktorá ako prvá (v zmluve) tento pojem použila, resp. na ťarchu tej strany, ktorá trvala na jeho zahrnutí do obsahu zmluvy. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie, že požiadavka preukazovania oprávnenosti výdavkov vynaložených v konkrétnom čase vždy podľa aktuálneho Usmernenia (RO č. N3/2007), je založená dohodou zmluvných (sporových) strán, čo nepochybne vyplýva z obsahu článku 5 bod 5.32 Zmluvy. V tomto smere odvolací súd zvyrazňuje i čl. 5 bod 5.3 Zmluvy, podľa ktorého sa strany dohodli, že v prípade každej zmeny právnej úpravy a dokumentov, na ktoré Zmluva odkazuje platí, že právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa spravujú ich účinným znením; vznik právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa však posudzujú podľa doterajšieho znenia, ak nebude ustanovené inak. Potom je podľa odvolacieho súdu správne konštatovanie okresného súdu, ktorý uviedol, že „...bolo žiaduce, aby oprávnenosť výdavkov, na ktoré žalovaný prostriedky príspevku v danom čase použil, preukazoval žalovaný podľa aktuálnej zmluvnej úpravy reflektujúcej vývoj na trhu vrátane vývoja cien v priebehu trvania zmluvného vzťahu. ...požiadavka preukazovania oprávnenosti výdavkov vynaložených v konkrétnom čase vždy podľa aktuálneho Usmernenia je založená dohodou zmluvných strán, čo jednoznačne z obsahu článku 5 bod 5.3.2 Zmluvy nepochybne vyplýva. S vedomím o takomto obsahu Zmluvy strany do zmluvného vzťahu vstupovali.“

42. Žalovaný v konaní ďalej argumentoval, že s ohľadom na metodický pokyn CKO číslo 13 zo dňa 30.09.2011 (ďalej len „metodický pokyn“), ako aj usmernenie RO N3/2007, nie je možné zistiť, prečo práve žalobcom určené limity výdavkov sú údajne hospodárne. Čo sa týka sporného bodu 5.3, usmernenie nie je všeobecný právny predpis a teda sa nemôže meniť bez súhlasu zmluvnej strany a nemôže sa ani prirovnávať k zákonu alebo vyhláske, ide iba o formu VZP. Súd v tomto odkazuje na bod 2. úvodu metodického pokynu, v ktorom sa uvádza: „Účelom metodického pokynu je poskytnúť prehľad zásad, nástrojov a postupov pri posudzovaní dvoch aspektov posudzovania oprávnenosti výdavkov - hospodárnosti a efektívnosti výdavkov, čím však nie je dotknutá povinnosť riadiacich orgánov overovať zachovania účinnosti využitia oprávnených výdavkov projektu.“ Súd je názoru, že žalobca nepostupoval v rozpore s týmto metodickým pokynom. Žalobca posudzoval oprávnenosť výdavkov podľa aktuálneho usmernenia, na čo ho oprávňovala zmluva o NFP. Z uvedeného dôvodu sa súd s argumentáciou žalovaného nestotožnil.

43. Žalovaný ďalej v konaní uviedol, že je názoru, že pohľadávka žalobcu je premlčaná, keď tvrdil, že premlčacia doba začala plynúť vystavením faktúry - žiadosti o platbu žalovaným, naopak žalobca bol názoru, že premlčacia doba začala plynúť až momentom žiadosti o vrátenie príspevku po tom, ako žalobca vykonal kontrolu oprávnenosti výdavkov. Ako súd vyššie uviedol, v konkrétnom prípade ide o zmluvu s prvkami súkromného aj verejného práva, pričom na zmluvu by sa mali vzťahovať aj ustanovenia Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník vo svojom ustanovení § 397 upravuje, že premlčacia doba je 4-ročná, čo v konečnom dôsledku medzi stranami konania sporné nebolo. Pokiaľ ide o počiatok plynutia lehoty má súd za to, že je potrebné vychádzať zo zmluvy a jej príloh. Žalobca bol oprávnený vykonať kontrolu uplatnených výdavkov, pričom po vykonaní kontroly zistil, že časť uplatnených výdavkov žalovaným je nedôvodná, preto vyzval žalovaného na ich vrátenie výzvou zo dňa 13.02.2015 doručenou žalovanému dňa 20.02.2015. Na jej vrátenie bol žalovaný povinný v lehote 50 dní, t.j. do 11.04.2015. Je nelogické, aby premlčacia lehota začala plynúť už vystavením faktúry žalovaným, ak žalobca bol oprávnený vykonať kontrolu uplatnených výdavkov až po určitom čase po poskytnutí zálohovej platby. Takýmto výkladom by bolo žalobcovi úplne znemožnené žiadať od žalovaného vrátenie nedôvodne vyplatených výdavkov, keď premlčacia doba by začala plynúť skôr, ako by žalobca zistil, že mu voči žalovanému vznikol nárok na vrátenie neprávom vyplatených záloh. Súd je preto názoru, že premlčacia lehota začala plynúť uplynutím lehoty žalovanému na plynutie, t.j. od 12.04.2015. Žalobca podal žalobu na upomínací Okresný súd Banská Bystrica dňa 08.04.2019, teda v rámci 4-ročnej premlčacej lehoty. Súd je preto názoru, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

44. Na záver sa súd zaoberal aj návrhom žalovaného na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, ktorý navrhol na pojednávaní dňa 24.11.2021. Súd je názoru, že podmienky na rozhodnutie týmto kontumačným rozsudkom neboli splnené. Právnomu zástupcovi žalobcu bolo predvolanie na predmetné pojednávanie doručené dňa 07.10.2021. Dňa 22.11.2021 bolo súdu doručené ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní právnym zástupcom žalobcu z dôvodu, že keďže ide iba o vyhlásenie rozhodnutia vo veci, tak z dôvodu hospodárnosti a zamedzením vzniku ďalších trov sa pojednávania nezúčastní. Súd je teda názoru, že vo veci neboli splnené predpoklady podľa § 278 C.s.p., keďže žalobca včas a s riadnym odôvodnením ospravedlnil svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní.

45. Podľa § 369 odsek 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

46. Podľa § 369 odsek 2 Obchodného zákonníka, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

47. Podľa § 369c odsek 1 Obchodného zákonníka, omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, § 369a a 369b, aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

48. Podľa § 1 odsek 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 21/2013 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len „nariadenie“), sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

49. Podľa § 2 nariadenia, výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c odsek 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

50. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania, ktorý v žalobe správne vyčíslil. Medzi stranami konania zmluvný úrok z omeškania dohodnutý nebol, žalobca teda postupoval v zmysle nariadenia a uplatnil si voči žalovanému zákonný úrok z omeškania vo výške 8,00% ročne. Žalobcom uplatnená pohľadávka žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov nadobudla splatnosť dňa 12.04.2015. Vychádzajúc z uvedeného a zo skutkových okolností uvedených v žalobe bola preto žalovanému uložená povinnosť

zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 115 334,81 Eur od 12.04.2015 do zaplataenia, keď úroková sadzba v zmysle nariadenia a úrokových sadzieb ECB predstavovala úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne (8,00% + 0,05%). Žalobcovi tiež vznikol v zmysle § 369c odsek 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 2 nariadenia aj nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 Eur, ktorú si žalobca v konaní uplatnil.

51. Podľa § 232 odsek 3 C.s.p., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

52. Podľa § 255 odsek 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa § 262 odsek 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 262 odsek 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. Spornou skutočnosťou v konaní bol tiež nárok žalobcu na náhradu trov konania, keďže je orgánom verejnej správy. Žalovaný k tomuto uviedol, že odmieta nároku žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia, keďže žalobca ako štátna inštitúcia disponuje zamestnancami, ktorý majú právnické vzdelanie, preto z jeho strany neexistoval dôvod na zastúpenie advokátom, resp. nárok na trovy konania za toto zastúpenie. Súd sa s týmto tvrdením žalovaného nestotožňuje. Civilný sporový poriadok a ani žiadny iný predpis neupravujú skutočnosť, že v prípade, ak by sa strana konania, ktorá je orgánom verejnej správy dala v konaní zastúpiť právnym zástupcom, stratí nárok na náhradu trov konania, a to bez ohľadu na to, či takýto orgán disponuje zamestnancami s právnym vzdelaním. V zmysel uvedeného neexistuje dôvod, pre ktorý by žalobcovi nemal vzniknúť nárok na náhradu trov konania. Súd tiež poukazuje na rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.08.2016 pod spisovou značkou I. ÚS 264/2016, v ktorom o.i. uviedol: „Účelom náhrady trov konania je kompenzácia výdavkov účastníkovi konania, ktoré musel vynaložiť v dôsledku protiprávneho konania, na účelne uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. V súlade s tým je zákonná úprava náhrady trov konania založená na zásade úspechu v konaní, nie na zásade zásluhovosti. Úspešný je vo veci ten účastník konania, ktorého meritórnemu návrhu bolo vyhovené (mal vo veci plný úspech). Zo žiadnych ustanovení Ústavy SR ani Občianskeho súdneho poriadku nemožno vyvodiť záver, že by účastníkovi konania (konkrétne v prerokúvanej veci právnickej osobe súkromného práva), ktorý má zamestnancov s právnickým vzdelaním a napriek tomu si zvolí zástupcu z radov advokátov, nemala byť priznaná náhrada trov konania. Trovy konania vzniknuté v súvislosti so zastúpením účastníka advokátom je potrebné zásadne považovať za vynaložené účelne na riadne uplatňovanie, resp. bránenie práva na súde. Iba v celkom výnimočných situáciách, najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom, by mohlo ísť o trovy konania, ktoré by sa nedali kvalifikovať ako vynaložené účelne.“

56. O trovách konania súd preto rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 v spojení s § 262 odsek 1 C.s.p. Žalobca mal vo veci plný úspech, preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na uplatňovanie svojho práva, a to titulom trov právneho zastúpenia aj iných trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 odsek 2 C.s.p. vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle

57. Súd lehotu na splnenie povinnosti uloženej žalovanému týmto rozsudkom určil v súlade s § 232 odsek 3 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. (§ 355 odsek 1 C.s.p.)

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 odsek 1 C.s.p.)

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.)

Odvolať urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.